

Στή ρίζα σου, ὄμορφή μου ἐλιά, ξαπόστασα
γιὰ λίγο,
μὲ τὰ χέρια μου τυλίγω τὸ θεῖο σου τὸ κορμί.

ΙΣΚΙΟΙ

Ἴσκιοι μακρόσουρτοι τέχνης κρυμμένης
ἄς πλέκουν γύρω μας γύμνια μοντέρνα.
Ἦς ἄς, κάδρα, ποιήματα, π' ἄναυδος μένεις
ἴσκιοι μακρόσουρτοι τέχνης κρυμμένης.
Δὲν παρακαμάσαμε, νὰ περμιένεις
μούστου τὸ ξέβρασμα, κ' ὕστερα κέρνα....
Ἴσκιοι μακρόσουρτοι τέχνης κρυμμένης
ἄς πλέκουν γύρω μας γύμνια μοντέρνα.

ΔΥΟ ΤΕΤΡΑΣΤΙΧΑ

1

Τὰ βράδια τοῦ καλοκαιριοῦ κι ἀπὸ μίαν ἀσημιὰ
στὸν οὐρανὸ φωτοφυηχὴ, δειλά - δειλά, προσβάλ-
λει.
Νυχτοπετοῦν, κι ὥς τὸ προὶ σάρκωσαν για-
σεμιὰ
στὸν κῆπο μας, ἀστρολέικα, κεντίδια ἀπ' τ'
ἀστροκάλλη.

2

Θεέ μου δὲν ξέρω τί χαρὰ θὰ νοιώθει ὁ ἄ-
γελός Σου
τοὺς κόσμους ὅταν πλάθει τοὺς μ' ἀγάπη και
φωτιά,
θαρωῶ τοῦ μοιάζω, Κύριε... νὰ τὸ χαμόγελό
σου
πάνω στὶς γάστρες, στοὺς βολβοὺς σὰν φ' τεύω
τὰ φυτὰ.

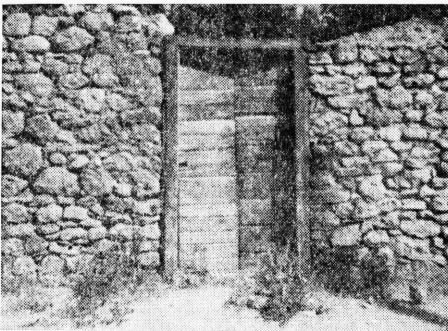
ΣΩΚΡ. Α. ΣΚΑΡΤΣΗΣ

ΜΙΑ ΔΙΟΡΘΩΣΗ

* Στὸ προηγούμενο τεῦχος ὁ Λεωνίδας Γ.
Μαργαρίτης τῶν «Κυμαινουμένων» ἔγινε στὴν
ἐπιστολή του «Ἄνδρέας Μαρμαρίτης». Ἐνα
τηλεφώνημα ἔσημείωσε τὸ λάθος. Ζητάμε λοι-
πὸν ἀπ' τοὺς ἀναγνώστες μας νὰ διορθώσουν
τὸ λάθος κι ἀπ' τὸν κ. Μαρμαρίτη νὰ μᾶς τὸ
συγχορήσει.

***

Κ. ΠΛΕΣΣΑΣ

ΠΟΡΤΑ

ΣΕΛΙΔΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠ' ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 46

κεντοῦν ἐπάνω της ἓνα τραγοῦδι.

Οἱ σκοποὶ μᾶς φυλακίζουν τὸ νοῦ
ἀπὸ κάποια μαγεία
ἢ ἀπειθάρχητη καὶ δύστροπη φωνή
ἔτσι προδίνει τὴ μελωδία.

Καὶ ἡ νύχτα, ἀπαίσιον ἄντρο,
προσφέρει ἓνα τάφο στὸ τραγοῦδι,
καταδικάζει σὲ θάνατο τὸν καθαρὸ ἦχο
πνίγοντας τὴ φτωχὴ ζωὴ του.

Μετάφρ. ΣΟΦΙΑ ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ

***

Ἔνας Κινέζος ποιητὴς

ΜΕΝΓΚ ΤΣΙΑΟ

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΓΕΡΟΤ ΤΩΝ ΔΟΦΩΝ

Ποτὲ δὲν πάω στὶς πεδιάδες πίσω ἀπὸ τοὺς
λόφους,
φυτεύω τὰ χωράφια μου μονάχα στὶς πλαγιές.
Μὲ τὸ τσεκούρι στὴν παλάμη μου οἰχνο τὰ
πεῦκα στοὺς θάμνους,
ἀπ' τῆς αὐλῆς τὴν πηγὴ, παίρνω νερὸ μὲ τὸ
φλασκὶ στὸ χέρι.
Τὶ μὲ νοιάζει γιὰ τὴ δύναμι τῶν λόγων ποὺ
γραφτῆκαν;
Κανεὶς ἄς μὴ νοιάζεται γιὰ ἥλιους καὶ φεγγά-
ρια ποὺ ἀλλάζουν.
Ἐὐταν τέλος τὸ πλεγμένο δένδρο θὰ γίνει τὸ
σῶμα μου,
θ' ἀρχίσω νὰ ζῶ τὴ φυσικὴ μου ζωὴ.

Μετάφρ. ΡΕΝΑ ΚΙΤΣΑΡΑ

***

Μιὰ τσιγγάνα ποιήτρια

ΣΑΝΤΡΑ ΖΑΓΙΑΤ

ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ

Τρεῖς καμῆλες ἀποκοιμοῦνται
σ' ἓναν οὐρανὸ ποὺ περνᾷ
Ἐσσηκλώνοντας τὸ ἐκπληκτὸ διάστημα
Ἐὐ δρόμος εἶναι ἓνα μετὰξὶ Ἰνδικὸ
Τρία πουλιὰ κεντοῦν ἓνα λιθόστρωτο
Ἐὐ μοναξιά ἔχει τὸ βασιλεῖό της.

Μετάφρ. ΜΑΡΙΑ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ

